

De curînd, am primit o scrisoare de la un prieten care lucrează la gospodăria agricolă de stat „Al. Sahia“, din comuna Minăstirea. Mă invită la... premiera unei piese. Actorii? Bineînțeles, salariați ai gospodăriei de stat și membri ai gospodăriei colective (de curînd, în luna ianuarie, satul a fost aci complet colectivizat).

I-am răspuns că voi veni neapărat la această sărbătoare a lor.

M-am gîndit apoi să-i vizitez și pe co-

lectiviștii din comuna Roma, din regiunea Suceava, de care vorbeam la început. Căci nu se poate ca, din cei 600 de tineri care urmează cursuri de teatru, să nu se fi selecționat pînă acum un ansamblu care să facă cinste acestei strădanii.

Care dintre măștrii noștri regizori ar fi doritor să mă însoțească la acest mare izvor al talentelor?

Al. Raicu

teatre în deplasare

PENTRU MAI MULTĂ EFICIENȚĂ...

Înviorat în urma „dușurilor“ la care a fost supus în ultima vreme de către critică, Teatrul „C. Nottara“ și-a îmbunătățit activitatea în mai toate domeniile, inclusiv cel al muncii obștești.

După ce a organizat (printre cei dintîi) o reuniune tovarășească, precedată de un original program de estradă, la care a invitat muncitorii de la cîteva întreprinderi fruntașe din Capitală (inițiativă ce trebuia neîntîrziat preluată și de alte teatre), actorii teatrului au format o brigadă artistică, cu scopul de a vizita comunele din regiune și de a da spectacole pe scenele căminelor culturale de acolo. Inițiativă interesantă, binevenită. (Comunele propuse a fi vizitate trăiesc în clipa de față prefaceri însemnate: tot mai multe întovășiri, al-cătuie aici anterior de țărani muncitori, pășesc pe treapta superioară a gospodăriei colective.)

Pentru început (cu prilejul deplasării în comuna Ciorogirla), programul brigăzii nu a satisfăcut pe deplin, nefiind destul de judicios elaborat.

Lectura unor fragmente din două nuvele oglindind aspecte din viața satului nostru contemporan (unul din *Desfășurarea* de Marin Preda și cel de-al doilea dintr-o năvelă scrisă de A. Lungu, actor la Teatrul „C. Nottara“), ca și reprezentarea piesei într-un act *Între două drumuri* (scrisă de Ion Anghel — un alt actor al aceluiași teatru), care-și propune să dezbată unele aspecte ale procesului de colectivizare, au fost primite cu interes de țărani muncitori, dovedindu-se astfel — o dată mai mult — necesitatea ca programele de brigadă să fie orientate în întregime către actuali-

tate și către problemele specifice publicului căroră se adresează.

Piesa lui I. Anghel necesită însă unele împliniri (în primul rînd, adîncirea personajului principal, în scopul unei motivări mai ample, mai convingătoare, a transformării lui). Ea fost interpretată într-un ritm alert și cu mult haz, cîștigînd în autenticitate prin jocul firesc al actorilor.

În rest, programul a dovedit o evidentă notă de improvizatie. Spectatorii au apreciat fără îndoială vocea plăcută a lui Dorrel Livianu, care a interpretat romanele: „Înimă de ce nu vrei să-mbătrînești?“ și „Două viori“, sau căldura cu care Dem. Savu a cîntat alte cîteva bucăți de muzică ușoară, dar ar fi dorit să audă și cîteva cîntece populare, pe care, nu ne-ndoiim, soliștii (mai mult sau mai puțin amatori) ai Teatrului „C. Nottara“ le-ar fi putut interpreta cu tot atîta măiestrie. Aceleași speranțe le nutrim și față de Arcadie Doros, care, pe lîngă rolul de prezentator, și-a asumat și pe acela de a cînta, jumătate serios, jumătate parodistic, o arie oarecare. Jana Gorea a dovedit certe calități pentru estradă (ce se cer mai des valorificate) într-un cuplet satiric, care însă nu ni se pare destul de propriu pentru deplasările la sate. (Cupletul are drept țintă satirică pe cei care, disprețuind mărfurile românești. își achiziționează mărfuri provenite numai din „pachete“.)

Sperăm că pe viitor brigada artistică a Teatrului „C. Nottara“, la care am apreciat entuziasmul, își va întocmi un program mai adevărat față de problemele și preferințele publicului în fața căruia se prezintă, contribuind astfel cu mai multă eficiență la opera de culturalizare a maselor.

I. R.